

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 40.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901992128/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

finde Føden paa disse golde Agre, thi i hendes Fødestavn naaede Græsset til Køernes Knæ, og Kornet stod dér saa tæt, at en Orm knap kunde vride sig igennem det.

Alligevel, her var Ens egen Grund og ligesom et Fodfæste for hende og Søren, syntes hun. Men Ploven stod i denne Tid og ventede, de spæde Træplanter langs Skellet hang med Bladene, og Marken laa kold og død, thi Søren var borte . . . . Blot han dog maatte beholde Helsen, saa kunde det dog være, de kunde naa frem til det, de havde tænkt sig . . . , men hun turde næsten ikke tænke derpaa, for hun forstod godt, hvor fin en Traad, det hang i, hvor varsomme, de skulde fare, at det skøre ikke skulde briste, og ofte ængstedes hun for, at den lille Ting skulde indtræffe, som kunde forstyrre det hele . . .

Det var hendes Tanker.

Imidlertid brændte Solen lige ned